

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 21 สิงหาคม พ.ศ.2560

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : เกษตรอินทรีย์กับสารเคมี

พูดถึงสารเคมี ปุ๋ยเคมี ดูเหมือนสังคมบ้านเราจะให้การปฏิเสธ ตั้งแต่ระดับนโยบายลงไปจนถึงเกษตรกรฐานราก...ยังมีการตั้งธงทำเกษตรอินทรีย์เป็นวาระแห่งชาติ ยิ่งทำให้สังคมเกษตรไทยแบ่งเป็น 2 ขั้ว ไม่ต่างจากกีฬาซีเกมส์ การเมือง เกษตรกรที่ใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ถูกฝ่ายทำเกษตรกร

อินทรีย์มองเป็นผู้ร้าย เป็นผู้ก่อให้เกิดสารพิษ สารพิษกับสารเคมีเหมือนกันไหม...สารอินทรีย์เป็นพิษ กินแล้วตาย มีหรือไม่มี วันนี้ทั้งในระดับนโยบายและคนทั่วไป มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสารเคมีแค่ไหน...รู้ไหมว่า ทุกอณูเซลล์ในร่างกายของมนุษย์นั้น ล้วนประกอบด้วยสารเคมีทั้งสิ้น ถึงขั้นที่นักวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ นักชีววิทยา ต่างยอมรับสารเคมีเป็นพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด...ทุกสรรพสิ่งมีชีวิตล้วนก่อกำเนิดมาจากสารเคมี

ขอยกตัวอย่างนักร้องนำวงลินกิ้นพาร์ค ฆ่าตัวตายในบ้านพักที่ลอสแอนเจลิสเมื่อเดือนที่แล้ว แพทย์ลงความเห็นเนื่องมาจากป่วยเป็นโรคซึมเศร้า...สาเหตุของโรคเกิดจากเซลล์สมอง ผลิตสารเคมีได้ไม่สมดุล ร่างกายคนเราผลิตสารเคมีได้เอง จะถือว่าเป็นสารธรรมชาติได้ไหม ในเมื่อทุกคนล้วนมีสารเคมีด้วยกันทั้งนั้น แล้วจะอันตรายเหมือนอย่างที่เรามาโนและตั้งกฎเกณฑ์รังเกียจเกินไปหรือเปล่าไปเองหรือไม่ นี่ไม่ใช่การเขียนเพื่อเชียร์บริษัทผลิตสารเคมี เพียงแต่ต้องการนำเสนอมุมมองให้รอบด้าน คิดให้ถ่วงถี่ก่อนจะพาเกษตรกรลงเหว เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในโลกล้วนมีทั้งด้านดีและด้านเสียอยู่คู่กันเสมอ มีมากไปน้อยไป ไม่ดีทั้งสิ้น ทุกสิ่งอยู่ได้ด้วยความพอดี ด้วยความสมดุล...ถ้ามีแต่หลงเพลิน แห่ทำแต่เกษตรอินทรีย์กันมากเกินไป ผลจะเป็นอย่างไร ไม่อยากจะพูดไปถึงรายละเอียด พืชอาหารที่ปลูกกันได้รับสารเคมีน้อยไป จะมีผลต่อผู้บริโภคในระยะยาวอย่างไร คนขาดสารเคมีจะขาดสารอาหารหรือไม่ จะมีผลต่อสมองและอวัยวะทุกส่วนของร่างกายแค่ไหน ขอว่ากันด้วยเรื่องง่ายๆ ส่งเสริมมากไป ไม่กลัวล้นตลาดรีปัจจุบัน แม้กระแสเกษตรอินทรีย์จะมาแรงก็จริง แต่ความต้องการของโลกจริงๆมีแค่ 1% เท่านั้นเอง ที่คิดส่งเสริมให้ทำกัน จะใช้แห่ตามกระแส...เหมือนแห่ปลูกยาง ปลูกทุเรียนหรือเปล่า